

Nieuwsbrief

Marjanne
in Zambia

september 2017

Lieve familie, vrienden en nieuwsbrieflezers,

"De morgenstond heeft goud in de mond." En dus begin ik elke dag om 6 uur. De tropenmaanden zijn een paar weken terug aangebroken. Letterlijk en figuurlijk. De winter is voorbij en tot aan mijn verlof DV in december zal het dagelijks tussen de 30 en 40 graden zijn. Voor het echt ondraaglijk warm en benauwd wordt, zorg ik dat ik de warme klusjes alvast maar gedaan heb. Ik heb mijn huisje en veranda geveegd en de was wappert al aan het rek. Om half 8 staat het zweet me op het voorhoofd! Ik zit met mijn laptop voor het open raam om elk zuchtje wind op te vangen. Het is weer tijd voor een nieuwsbrief. U/jou bijpraten doe ik elke keer weer graag. Nu op papier en misschien in mijn verlof wel weer in levende lijve. De eerste aanvra-

gen voor presentaties zijn alweer binnen. Fijn! Wat is er gebeurd sinds de laatste nieuwsbrief van juni?

Allereerst wil ik graag aandacht vragen voor Jaap, vanaf het eerste uur in 2006 de penningmeester van mijn thuisfrontcommissie. Kort nadat de vorige nieuwsbrief was verstuurd, kregen we het ontstellende bericht dat bij Jaap acute leukemie was geconstateerd. Zelfs vanuit het ziekenhuis en in zulke omstandigheden, heeft hij nog tfc-activiteiten gedaan... Het laat zo zijn betrokkenheid zien met wat we hier in Zambia mogen doen. Wij bidden hier voor hem, zijn vrouw en familie. Doet u mee?

ten, wat komt er kijken bij zondagschoolwerk e.d. DV in de volgende nieuwsbrief hopen we hier verslag van te kunnen doen.

Begin juli kreeg de zendingspost een nieuwe administratrice. Omdat ook onze directeur pas dit jaar is begonnen, mag ik veel doen als het gaat om het inwerken van nieuwe staf. Ik hoefde in juli geen reizen te maken, dus dat kwam goed uit. Deze maand kon ik daardoor me ook wijden aan het schrijven van lessen voor de Bijbelschoolstudenten. Met ingang van dit jaar staat er elk semester een week lessen over het belang van Bijbels onderwijs aan kinderen op het rooster. De laatste week dat de dominees dit jaar hier les zullen hebben, mag ik met hen aan de slag. Ik kijk ernaar uit! We maken het ook praktisch; hoe kun je een christelijk schooltje star-

In augustus waren we eerst zoet met een onderwijsconferentie op onze eigen post. Ik vind het prachtig dat alles nu draait zonder mij. Gelijktijdig is het natuurlijk wel erg leuk dat ik als 'gastdocente' tijdens zo'n week nog steeds wel dagelijks lessen mag verzorgen. Veel

Marjanne in Zambia

van de meesters en jufs ken ik al jaren en dan is het fijn elkaar weer te ontmoeten. Ik mag ze graag uitdagen. Een les met prikkelende stellingen maakt gegarandeerd veel los... en soms schrik ik me dan een hoedje van wat ik daarvan weer leer. En dan is er maar één weg: wat zegt de Bijbel?!

De week na deze conferentie mocht ik, samen met de directeur en zijn vrouw, naar Lusaka om deel te nemen aan de jaarlijkse internationale conferentie van de 'reformed baptists'. Ik was helemaal perplex toen bleek dat alle lezingen en preken in het teken stonden van 500 jaar reformatie. Prachtig! Meer dan duizend mensen samen met maar een doel: radicaal terug naar wat de Bijbel zegt. Ik was uitgenodigd om iets te vertellen over ons zendingsproject. Wat sloot het mooi aan bij het thema! Zoals Luther de Bijbel in de handen van het gewone volk wilde leggen door een vertaling in de volkstaal, zo wil CEM de Bijbel toegankelijk maken voor kinderen door leeslessen in hun eigen taal. Luther maakte liederen, CEM zet ook Bijbelteksten op melodie om zo het Evangelie de dorpen in te krijgen. Luther leefde dichtbij Gods Woord, CEM stimuleert dagelijkse Bijbelvertellingen op haar schooltjes...

Gedurende deze week kreeg ik in de pauzes volop gelegenheid om te netwerken. We zien uit naar wat hieruit kan gaan voortvloeien en wachten op de Heere in het openen van deuren.

En ja... in Lusaka staat ook het hoofdkantoor van immigratie. Mij was verteld in eigen persoon daar opnieuw te verschijnen ivm de aanvraag voor een permanente verblijfsvergunning. Er schenen problemen te zijn... Ik moest me melden bij een of andere hoge piet en kan wel vertellen dat dit me knap zenuwachtig maakte. Sta ik voor zijn bureau, vertelt hij me dat nu net de vorige werkdag mijn vergunning is vrijgegeven! Dat betekent levenslang een open deur voor mij in Zambia! Dat hebben we met de directeur en zijn vrouw gevierd met een ijsje! Als je dan toch in de hoofdstad bent, dan geniet je van zo'n kans!!

Ik mag sowieso graag vieren als er iets te vieren is! Dat betekent dat het de 4e september feest is in en rondom mijn huisje. Mijn verjaardag werd een prachtig dag door meer dan honderd felicitaties uit Nederland en door een Hollands feestje voor mijn Zambiaanse broeders en zusters. Alle studenten, stafleden en postbewoners waren welkom. Geweldig, zoveel vreugde als je met elkaar kunt beleven aan spelletjes als snoephappen, zaklopen en kruiwagenrace!

De week daarop ging ik weer op reis. Dit keer weer naar Lundazi, 350 km verderop. Weet u nog uit de vorige nieuwsbrief dat ik daar in juni op oriëntatie-bezoek was? Dit resulteerde in een uitnodiging om een conferentie te geven, gecombineerd met praktijklessen op vier privékleuterschooltjes. Het waren volle dagen, waarin ik erg genoot van de nieuwe contacten en het lesgeven. Ik hoop van harte dat de lessen wat gaan uitwerken. Op geen van de betrokken schooltjes werden tot nog toe Bijbellessen gegeven bijvoorbeeld... En een leesmethode in de eigen taal was er ook nog niet. Daar hebben we dus ook aan gewerkt. Ondertussen kan CEM in 3 van de 73 Zambiaanse stammentalen een leesmethode aanbieden.

Zelf leer ik ook elke keer weer lessen. Tijdens zo'n conferentieweek hoef ik niet voor mijn eigen maaltijden te zorgen. Er wordt voor mij gezorgd! En hoe? De gastvrijheid is enorm! De eetgewoonten? Zeg maar... 'anders'... en in grote hoeveelheden! Patat op je nuchtere maag bijvoorbeeld. Ook tussen de middag en 's avonds warm eten. Als 'eregast' word je alleen gelaten met je maaltijd, terwijl het gastgezin elders eet... Heb je net een enorm bord rijst naar binnen gewerkt, dan nemen ze je gerust mee naar het huis van een bekende. Daar blijkt de halve familie verzameld te zijn om die witte vrouw te zien... Natuurlijk krijg je dan een groot bord nsima voorgeschoteld. Niet eten is geen optie. Dat zou heel beledigend zijn! Ik had regelmatig het gevoel dat ik kon ploffen en bij thuiskomst in mijn

eigen huisje verried mijn weegschaal dat ik daar niet ver naast zat...

Vandaag maar op rantsoen! Het is bijna etenstijd. En deze luie Hollander kookt maar een keer per dag! Daardoor houd ik tijd over voor de schrijverij en is bij deze er weer een nieuwsbrief persklaar.

Een hartelijke groet,
Marjanne

Het lijkt nog ver weg, maar de eerste aanvragen voor een presentatie zijn al weer binnen. Wilt u ook tijdens haar verlofperiode in DV december of januari een verzorgde **presentatie** door Marjanne over haar werk in Zambia, neem dan contact op met de Thuisfrontcommissie via telefoonnummer (0341) 26 08 93.

Colofon

Vragen

Wanneer u/jij vragen hebt of meer wilt weten kunt u/jij altijd terecht bij één van de commissieleden. Ons contactadres is:

TFC Marjanne in Zambia
p/a Kuntzestraat 94
8071 KV Nunspeet
Tel. (0341) 26 08 93

U kunt ook mailen naar
marjanneinzambia@cgknunspeet.nl

Adres Marjanne

Marjanne Hendriksen
c/o Covenant College
P.O. Box 560229

Petauke
Eastern Province
ZAMBIA

Tel. 0026 09 78 157 357 (afsluiten met #)
(wanneer u eerst het voordeelnummer 0900 1468 voor het telefoonnummer intoets, betaalt u € 0,13 per minuut)

Wilt u rechtstreeks met Marjanne mailen?
Dat kan. Haar mailadres is:
marjannehendriksen@hotmail.com

Marjanne in Zambia